

1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
přišlo mi ve středu do války předvolání,
je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,
už jsem si kufry sbalil, správcové vrátil klíč,
pánové nahoře, uctivě se vám klaním
a zítra vlakem ranním odjíždím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
které snadno a brzy se z očí neztratí.
Znám vaše věznice, znám vaše kriminály,
i ty, kterým jste vzali život či minulost,
vím také, že máte solidní arzenály,
i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
a na věci to přece vůbec nic nemění,
pánové nahoře, na to jste vážně malí,
abyste vydávali rozkazy k vraždění.
Musí-li války být, běžte si válčit sami
a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
jestli mě najdete, můžete klidní být,
střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít,
nebudu mít, nebudu mít ...